

16. juni 2009. Tødin A/S mod Tønder Kommune

EU-udbud af rammeaftale om indkøb. Det fremgik klart af udbudsbetingelserne, at udbyderen ville lægge vægt på antallet af tilbudte produkter, og udbudsbetingelserne indeholdt en tilstrækkelig beskrivelse af de produkter, der ønskedes tilbud om. En udbyder har ikke pligt til på forhånd at oplyse om omfanget af tidligere indkøb af produkter som de udbudte. Beregning af tilbudspriserne på grundlag af tilbuddenes enhedspriser for en del af de tilbudte produkter var ikke i strid med udbudsreglerne. Ikke opsættende virkning

En kommune iværksatte et offentligt udbud efter Udbudsdirektivet vedrørende en rammeaftale om levering af diabetesprodukter. Tildelingskriteriet var det økonomisk mest fordelagtige tilbud på grundlag af følgende underkriterier, der vægtedes som angivet: 1. Pris (70 %), 2. Sortiment (20 %), 3. Leverings- og bestillingssystem (5 %) og 4. Miljø (5 %).

Der indkom tilbud fra to prækvalificerede virksomheder. Udbyderen besluttede at indgå kontrakt med den ene af tilbudsgiverne, hvorefter den anden tilbudsgiver klagede til Klagenævnet. En begæring fra klageren om opsættende virkning blev ikke taget til følge.

Klagenævnet tog stilling til sagen således:

1) Klage over udbyderens tilbuds vurdering i relation til underkriterium 2. Sortiment.

Dette klagepunkt gik principalt ud på, at udbyderen havde vurderet tilbuddene i forhold til hinanden og ikke i forhold til underkriteriet, selvom underkriteriet var et kvalitativt underkriterium (påstand 1). Subsidiært gik klagepunktet ud på, at udbyderen havde foretaget en kvantitativ vurdering af det tilbudte sortiment i stedet for en kvalitativ vurdering (påstand 2). Mere subsidiært gik klagepunktet ud på, at udbyderen ikke i udbudsbetingelserne havde oplyst, at vurderingen af tilbuddene i relation til underkriteriet udelukkende ville ske på grundlag af antallet af tilbudte varenumre (påstand 3).

Dette klagepunkt sigtede til følgende:

I udbudsbetingelserne var angivet, at der ønskedes tilbud på et bredt sortiment af diabetesprodukter, og at den tilbudsgiver, der tilbød det bredeste sortiment, ville få den højeste score i relation til underkriterium 2. Sortiment. Det var videre angivet, at alle tilbudte produkter skulle angives i en tilbudsliste, der var indeholdt i udbudsbetingelserne. Tilbuddet fra den valgte tilbudsgiver angik 124 produkter, medens klagerens tilbud angik 86 produkter, og den valgte tilbudsgivers tilbud fik derfor ved tilbuds vurderingen tildelt et højere pointtal end klagerens tilbud i relation til underkriteriet.

Parterne fremsatte for Klagenævnet synspunkter om »kvalitative« kontra »kvantitative« underkriterier.

Klagenævnet henviste til, at det i udbudsbetingelserne klart var fastslået, at der ved tilbuds vurderingen i relation til underkriterium 2. Sortiment alene ville blive lagt vægt på bredden af det tilbudte sortiment, og at udbudsbetingelserne ikke kunne forstås anderledes, end at udbyderen ville lægge vægt på antallet af tilbudte produkter. Klagepunkter blev herefter ikke taget til følge, hverken i den principale udformning eller i de subsidiære udformninger.

2) Klage over, at der ikke i udbudsbetingelserne var indeholdt en tilstrækkelig og fuldstændig beskrivelse af de produkter, med hensyn til hvilke der ønskedes tilbud (påstand 4):

Ikke taget til følge med henvisning til, at udbudsbetingelsernes beskrivelse af de ønskede produkter var tilstrækkelig til at identificere de typer produkter, som udbyderen ønskede tilbud om.

3) Klage over, at udbudsbetingelserne ikke indeholdt en forbrugsstatistik for det udbudte sortiment (påstand 5).

Dette klagepunkt sigtede til, at udbudsbetingelserne efter klagerens opfattelse ikke indeholdt tilstrækkelige oplysninger om udbyderens forventede indkøb af de forskellige produkttyper med den konsekvens, at tilbudsgiverne reelt ikke kunne kalkulere deres enhedspriser.

Klagenævnet henviste til, at det i udbudsbetingelserne var oplyst, at udbyderens indkøb af diabetesprodukter havde udgjort ca. 2,7 mio. kr. årligt, og at denne oplysning var egnet til at give tilbudsgiverne et billede af omfanget af udbyderens indkøb af diabetesprodukter. Klagenævnet henviste desuden til, at der ikke af EU-reglerne kan udledes et krav om, at en ordregiver skal oplyse tilbudsgiverne om omfanget af tidligere indkøb af lignende produkter. Klagepunktet blev herefter ikke taget til følge.

4) Klage over, at udbyderen ved tilbudsvurderingen i relation til underkriterium 1. Pris kun havde lagt vægt på de tilbudte priser for produkter, der var omfattet af begge tilbud (påstand 6).

Dette klagepunkt sigtede til, at udbyderens vurdering af tilbuddene i relation til underkriterium 1. Pris blev foretaget på følgende måde: Udbyderen sammenlignede tilbuddenes enhedspriser for de produkter, som udbyderen havde købt i det seneste år, og som var omfattet af begge tilbud, i alt 58 produkter. På grundlag heraf foretog udbyderen en beregning af tilbudsprisen for hvert af de to tilbud i relation til underkriteriet.

Klagenævnet fandt ikke, at udbyderens fremgangsmåde var i strid med udbudsreglerne, og henviste herved til, at udbyderens vurdering havde angået over halvdelen af de 86 produkter, som var omfattet af klagerens tilbud. Klagepunktet blev herefter ikke taget til følge.

Ingen del af klagen blev således taget til følge.